

Előfizetési ár:
 Helyi és vidéki t. előfizetőknek, előbbieknél házból hordva, utóbbiaknak postán küldve, egész évre csak 3 frt. 30 kr., mely összeg egy szorra előre beküldendő. Egyes szám ára 15 kr., vidékre 20 kr.
 Megjelenik minden hó 1-én és 16-ik napján.
 A hirdetések a legutányosabban számítatnak.
 Nyitón sorja 15 kr.

Predplástenata cena:
 Za tukašnite i strainsčite č predplástenici i j za čela gudina sámu 3 frta 30 kr., detu mora naidnaš i napred da se plati. Parvite dubávet listotu utěj zanišenu á sčinite pu postata prátinu.
 Idin broj kustuva 15, za ukulnata 20 kr.
 Nuválata izlězva na 1-a i na 16-a u sěku mēsec.
 Razglasěvanjita nájlesnu se čerat, ali to za utóritutu mēstu kustuva 15 kr.

VINGAI NÉPLAP.

Vingánska Nárudna Nuvála.

Bálgarsku nárudnu listo za razširenjitu na obštutu preubrazěnji, taj i na obštutu zemedělstvu.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDÁSZATI LAP.

Jelige:
 „Életünket, vérünket
 Magyarország kedves hazánkért.“

Negyedik évfolyam.

Motto: „Sas Boga,
 Za Náruda i
 Za Dumuvinata!“

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Vingán, főtér, 217 h. sz. 1. ajtó.
 A lap szellemi része a szerkesztőséghez csatolva.
 Bérmentelen levelek nem fogadjatnak. Kéziratok nem adhatók vissza.
 Az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó levelek a kiadóhivatalhoz csatolva.
 Hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek fel.

Ürédnicštvtu i izdánicštvtu:
 U Vingá, Pazarištitu p. b. 217, 1vr. Dubon ja dēl na listotu ima u ürédnicštvtu da se práto.
 Niplatěni písmá ni se prejěmet.
 Rakapise ni se vráštet nadžáč.
 Predplástenata cena se práto u izdánicštvtu (Vingá, pazarištitu, p. b. 217, 1 vrátě) taj i razpitanjitu za razpřastěnjitu.
 Razglasěvanjita pá tuka se prejěmet.

7 broj.

Vinga, u deně na 1-a April 1887.

Čitvartutu gudišti.

1867-1887.

Vinga, április hó 1-én.

A husvéti ünnepe a keresztény világban nemcsak azért bír nagy fontossággal, mivel akkor az Isten fia saját vérével váltotta meg a világot az örök kárhozattól, vagyis világoságot derített az emberi szellem homályos régióiba, hanem azért is, hogy ez a tavasz tehát a remény első nagy ünnepe. Reánk magyarokra azonban ez ünnepe még más és pedig kiválóan lényeges jelentőséggel is bír.

Ma, azaz hogy azelőtt húsz évvel történt, mikor a haza bőlese Deák Ferenc, a kinek drága porai fővárosuk köztemetőiben nyugszanak, egy rövidke cikket írt, melynek azonban minden szava annyira áthatotta, minden egyes igaz magyar szívét, hogy valamennyi azt kiáltá: így, csak így haladhatunk!

E cikknek alapja volt az osztrákkal való kiegyezés, mely hivatalba lett volna a századokig tartó folytonos surlódásokat megszüntetni és a két ország különféle, az idők folytán egybeforrott érdekeit a méltányosság mérlege szerint kiegyenlíteni. Mert hogy Ausztriát egészen mellőzni s viszont országunkat alkotmányától megfosztani nem lehetett, ez egy mindenki előtt világos volt. Ebből látható, hogy a kiegyezés eszméjét, melyet Deák nagy vonalekben körülírt, valamennyien helyeseltük, azonban a részletekben sokan, nevezetesen Tisza Kálmán mostani minisiteri elnök nem érték egyet, mert keveslettek azt, amit Ausztria részéről nyújtani akart. E nézet akkor, de sőt most is helyén volt, mivel a körülmények csakugyan oda látszottak mutatni, hogy Ausztria végre is engedni fog a jogos követelményeknek, miután azonban az ország nagyobb része, kifáradván a tetet-letket ölé harezban teljesen kimerült, Deák Ferenc felirata fogadtatott el.

Ez a felirat képezte az 1867-iki XII-ik törvényeink alapját, s közönségesen „a közönségi törvény“-nek mondatik, melyszerint hazánk minden tekintetben önálló, azaz független államot képez s csakis kettő van, — a hadügy meg a pénzügy. — mely közös s a két ország képviselőterületének bizottsága, vagyis az ugynevezett delegáció által intéztetik el évről-évre a konstatált céloknek megfelelőleg.

Jézus Krisztus a hatalmas Isten fia, kinek dicső feltámadásának emlékét most ünnepeljük, azt mondta a népeknek: „adjátok az Istennek a mi az Istené, és a császárnak a mi a császáré.“ A magyar nemzet azonban, kinek háláértete a vett jótétemények iránt ugyszólván historikussá vált, mindenkor megadta Istenének, királyának a mi az övék volt, de megadta azon férfiaknak is az övét, kik ezer esztendő óta mint mai napig lángoló hazaszerete- és önzetlenségük által bebizonyították, hogy fényes eszüket lankadatlan munkálkodásukat, sőt életüket e szent hazának szentelik.

Ilyen hazafi, ilyen nagy férfi volt Deák Ferenc.

Neki köszönhetjük, hogy országunk háromszázéves hatalmas ellenével kibékült, neki köszönhetjük, hogy Ausztria nagy császára, kinek tanácsosai néhány év előtt a kiegyezésről még csak hallani sem akartak, hazánk fővárosában 1867-ik évi június hó 7-ik napján sz. István dicső királyunk koronájával megkoronáztatott és az ország színe előtt ünnepélyes esküt tett az ezredéves magyar alkotmányra. Neki köszönhetjük végre hogy Ferenc-József felséges királyunk sehoh sem érzi oly jól magát, mint hű s vitéz magyarjai körében s viszont az ország lakossága igazán példás szerettel csung rajta.

Ha tehát husvét szent ünnepén imádkozunk Istenünkhöz, a miért egyetlen fiát a világ megváltására küldé, foházkodjunk hozzá azért is, hogy minnél több oly embert küldjön országából hazánkba, kik úgy mint Deák Ferenc szeressék azt a szegény de e mellett oly annyira kedves országunkat.

1867-1887.

Vinga u deně na 1-a April.

Velikdešnja práznič ni je sámu zato znamenit pu katuličán-sěija svět, otu izbáveši Sin božji sas negvata sěbna krav sveta ud dovečnata propas, ali č zapálil svedlinata u tamnija duh čelěš-sčij, negu i pu to, č baš toj ij párvija gulēm práznič na prulečta aliti na ufánjitu. A za námu madžare máj ima tozi práznič još i idno drugu, osobitu znamenitu zlaměnji.

Dněs, to ij napred dvádise gudini se ij dugudilu, katu ij pisal pukojnija Fránc Deák, kojtu si čini u mir Božji u gobištata u Bpešta, idin kas člán u nuválite, ud detu sěka hurta taj jáku ij preusčtila sarčito ud sěku idin isti i pravědin Madžarin, da sinca sa izviknali: č taj, sámu taj moži da napreduvami!

Temele na tozi člán ij bil uidinenjitu sas Austrijánete, detu bilo udreděnu da prekāsni idnaš rázdora meždu dvěte daržavišta, detu sastujá tolkus vrěme, pá da se uidinat koristite taj kače se páde. Či to se ij znájalu, Austrijata nē mogala da se pubdiji sassēm, á pá našta daržavina pák ni možě da se prekasni ud tějnata konstitucija. Ud to pák se vidi, č miselja na uidinenjitu, detu ja prednoseši glasuvitija Fr. Deák, sěkuj i sincata ja naměriči za dubrě, á u delvetě sa bli mlogje meždu těj, baš i Tisza Kálmán, sigášnja ministersčij predsadnič, kojtu nē ji daržal za dosta dubrě, otu i nemu mu ij bilo mátku, detu ji ubičá i dá Austrijata. I to bē za právu nē samu tugázi, negu i dněs, či okulnustite več i tugázi se viděha, č Austrijata trěba da dupusni naštu právu zaktěvanji, á findčij lěl pogulēmija dēl da našta daržavina več se ij nasitil sé da se izpire zarad to, zato ij prejalu usnotata aliti prednāsenjitu na Fr. Deák.

Tuj predpisvanji bēši temelě na XII-a zákonsčij člán ud gudinata 1867, u obštutu pák „obštutu stvárnija zákon“, pu detu ij našta dumovina u sěku uglad samastálna, to ij idno ni-visinu daržavišti, i sámu dvě stvāri ima, to ij rajāta i fināncijata, detu sa obštij, pá tugázi se razprávet i to ud gudina du gudina pu puvlāstnicštvtu ud zastāpnicštvtu na dvěte daržavišta, to ij delegacijata taj, kačetu trěba.

Guspušin Isukras, možnija sin Božji, na komu neja uspu-menovanjitu na negvutu uzkrasněnji j praznikuvami sigá, taj ij kázał bil na nárudamu: „dáj ti na Boga kako ij božji, á na čare kako ij čársku.“ Madžarskata náciija, čija zafálnus zarad dubrojtú več historijna ij stánala, sěkupač ij dála na Boga, i na tějna králj kakotu bē tějnu, a zaidno i na sate tějnite vrědini hora unuj, detu bē pá tějnu, kuje ud hiljāda gudini i du dněs sa dusvidočili pu tějnata plāmena mila za duma, č tějnata bistra pámeč, tějnata nīpristálna rabutlivus, još i tějna žuvot drā-guolnu sa gu alduvali za naša milnija dom.

Takāzi dumovin junák, takāzi čelěč bē Deák Ferenc.

Nemu mu zafálnami, da se ij pumirila našta daržavina sas tristotini gudini stārija možin prutivnič, jest nēmu mu zafálnami, da se ij predoril gulēmija čár ud Austrijata, čije savětničij napred nēkolku gudini niti ni sa štělida čujat ud pumirenjitu, da se ukruni tuj dně na 7-a Juni u gudinata 1867, sas krunata na slāvnija králj sv. Stěpan tám u glāvnija váruš, i da se zakalne za madžarskata konstitucija napred daržanite zastāpnici i řědve. Nemu mu zafálnami nájsčtne još i to, da baš Fránc-Josef, naša Veličánstvenija králj nigide ni se usčšte taj dubrě u těj, kačetu tuka meždu negvite vérnij i junāčnij madžare, á i stanovnicite ud satu daržavišti zaistu sas pilduvita mila gu ukulěvat.

Aku dákleu za molimi du Boga za velikdešnja práznič, či mu ij prátil negva milnija idini Sin na sveta da mu izdkupi, tugázi néka da užukamidu negu da mu práti i takvizi hora ud negvutu kraljěstvu, kujetu pák taj kačetu puk. Fr. Deák za milvat našta kām sirta, áma sěkupač milnavrědna dumovina!

A magyar gazdák jégbiztosítási szövetsége.

Felhívás a magyar gazdaközönséghez!

Alólirottak, mint az „első magyar általános biztosító-társaság” által alakított jégbiztosítási szövetség felügyelő és vizsgáló bizottságának tagjai, mai napon Budapesten összejövetel, megalakulásunkat határozottan kimondottuk, a felügyelő és vizsgáló bizottságnak kiegészítését, az eddig követett választási mód szerint, április havára halasztván azon okból, hogy az időközben belépendő szövetségi tagokra és az eddig még nem képviselt vármegyékre is fordítottassék tekintet. Meggyőződést szerzván magunknak az eddig már tényleg belépett szövetségi tagok számáról és az általuk lekötött évi díjbevételről, ezt oly tekintélyes alapnak találtuk, hogy a szövetség fennállásával jessen biztosítottak nyilváníthatjuk. A törzsevallásban foglalt feltételeken kívül az „első magyar általános biztosító társaság” részéről még több fontos előnyök biztosítottak a szövetségi tagoknak, melyek közül fölemlítjük: első sorban a szövetségi tagok számára vonatkozó üdvös intézkedést; továbbá a társaságnak fizetendő 5% igazgatási díjnak a 2-ik és 3-ik millió forint díjbevételnél 1-1%-al történt leszállítását; a szövetség és a társaság közt netalán felmerülő vitás kérdésekre nézve egy választott bíróság alakítását; és a költségek felosztásánál az új életbiztosítási díjak aránylagos fölvetelét. Mindezen újabb feltételek egy, a társaság és a szövetségi felügyelő és vizsgáló bizottság közt létrehozandó külön írásbeli megállapodásban fognak foglaltatni. Most, miután egy magyar gazdák jégbiztosítási szövetsége, mint annak felügyelő és vizsgáló bizottsága megalakultnak mondattott ki, még inkább érdekében fekszik minden szövetségi tagnak, hogy rokonát, barátját, szomszédját, ismerőseit a szövetségbe való belépésre kérje fel és ösztönözze; mert minél nagyobb kiterjedést veendő a jégszövetség, annál biztosabb annak felvirágzása, annál nagyobbakká válnak a minden egyes tagra háruló előnyök. Azon újabb kedvezmények, melyeket jelezte, nagyobb ösztönzésül szolgálhatnak mindazokra, kik még eddig tartózkodtak a belépéstől. Felhívjuk tisztelt gazdatársainkat, hogy most a tavasz közeledtével sorakozzanak mellénk lépjenek be a jégbiztosítási szövetségbe, mely a magyar gazdák érdekeinek minden tekintetben megfelel. Alljunk saját lábainkra és kövessük azon közmondást, hogy: „Segíts magadon, az Isten is megsegít!” Most már egy önálló testületet képezünk, magunk intézzük ügyeinket, autonómiát biztosítottunk magunknak és oly támaszunk van az „első magyar általános biztosító társaságban”, mely szilárd anyagi állásban kívül a magyar gazdaközönség érdekeit hazafiassal szemlélve viseli szívén. Legyen tehát minden szövetségi tag apostola, terjesztője a szövetségi eszmének, járuljon hozzá mindenki annak terjesztéséhez, és nagybírásihoz, hogy azon cél, mely megalakításának indokálta szolgált, t. i. a jégbiztosítási díj fokozatos leszállítása, minél előbb és minél nagyobb mértékben általánosan elérthessék. Budapesten az 1887. febr. hó 28-án tartott felügyelő és vizsgáló bizottság üléséből. A magyar gazdák jégbiztosítási szövetségének felügyelő és vizsgáló bizottsága: Gr. Jankovich László elnök, Melezer Gy. alelnök, Anyos László, Bittó Béni, ifj. Bleuer Lajos, Forster Géza, Herényi Gotthard Sándor, báró Gerliczy Ferencz, Jeszenszky Béla, Márfy Emil, Manóivits Gliza, Nádosy Kálmán, Neuman Frigyes, Pálffy Ferenc, Paeherer József, Skublies Jenő, Simay Ede, herceg Thurn-Taxis Egon, Vásárhelyi László. A fentemlített urakon kívül még a következő szövetségi tagok fogadták el a rájuk esett választást a felügyelő- és vizsgáló bizottságba, kik azonban a gyűlésen résztvevő akadályozva voltak és pedig: Jászay Jenő, Ottömösi Magyar Imre, Molnár István, Muacsevics Vaso, Bonyhádi Perczel József, Vermes Mihály, Viczmány Odön, Grof Wenckheim Frigyes, Zeyk Gábor.

Vegyes hírek.

Városunknak március hó 21-én ismét egy kedves vendége volt. Ugalanis ifj. Ormos Zsigmond kir. tanácsos alispán időzött nálunk s ez alkalommal meglátogatta a városbázát és a szolgabírói hivatalt.

Hogy lapunk mindinkább terjedés méltánylásra találja a következő legközelebbi tett közlemény is, melyet föleg azok figyelmébe ajánlunk, a kik vállalatunkról csak amolyan titmálva szólnak. A tett sorok akként hangzanak: „Tekintetes Szerkesztőség! Van szerencsém becses tudomására hozni, miszerint a „Vingai Néplap” hazafias közlönyük f. é. 5. számát, melyben „a kaptáról” című kis népkönyvem 2-ik kiadását felemlített és ajánlani sziveskedtek, megkaptam, köszönöm. Az ajánlásnak máris annyi eredménye lett csekélységemre nézve, hogy számos oly megrendelést kaptam, kik egyenesen a „Vingai Néplap” emlitett irodalmi hírére hivatkoztak megrendeléseiknél. Ismételve köszönöm a két rendbeli sziveségüket! Hazafiai tisztelettel Pécsen, 1887. március 10-én Sirisaka Andor a. k. tanító.”

Eljegyzés. Krivácsy Emma urhölgyet, dr. Darabanth János helybeli városi ügyész kedves sógorját, Krivácsy Elek temesvári főerdő-felügyelőnek bájos szeretetreméltó leányát, a mult napokban eljegyezte Kubányi Endre cs. kir. tart. tiszt s az osztr. állampolg. társ. derék erdszé Uj-Moldováról. Gratulálunk.

Az alábbi nyilatkozat és „figyelmeztetés” vettük: „Tudomásomra esett, hogy némely vidéki lapok a trónörökös „Osztrák-Magyar Monarchia irás-ban és képpen” című műve számára írott s csupán csak az illető munkatársak tájékoztatása végett, kézirat gyanánt kinyomatott „Debrece” című munkámat jogtalanul eltalajdonították, és közölték, dacára a tiltakozásnak, mely a példányokon olvasható. Előre tudatom, hogy e jogtalan eltalajdonítók ellenében törvényesen fogok fellépni, s mindenki ellen, aki e cikkeket utányomatja, a törvény oltalmát fogom igénybe venni. — Becsületes szerkesztő különben is óvakkodik ilyenmő nyilvánosságától mely a jelen esetben még a legnagyobb fokú illoyalitás is. Bpest, 1887. évi március hó 11-én Jókai Mór.

A „Délmagyarországi méhészegylet” ötödik bizottsági ülés lefolyásáról az alábbi értesítést vettük: A „délmagyarországi méhészegylet” f. hó 17-én Temesvár sz. kir. városában tartotta meg ötödik bizottsági ülését. Az ülés tárgyai voltak: az elnökség beszámolója havi működéséről, a méhészeti védtörvényjavaslat megbeszélése és kihelyesbítése, továbbá az 1885. évi budapesti országos kiállításról szóló és a nagym. földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi magy. kir. ministerium által kiadott hivatalos értesítése. Igen tanuságos és érdekes előadásokat tartottak: Báro Ambrózy Béla az anyásító készülék és a Sartoriféle itatóról. Büttner Bernát ur pedig a „versei kiállítás” is kitüntetve lett viaszfőzőjéről. E viaszfőzővel Maly István egyleti elnök ur méhtelepén próbaviaszfőzés fog rendezetni, mely alkalommal Martinovicu Miklós ur új szerkezetű viaszprését bemutatja s vele próbasajtólást végez. — Kelt Temesvár-Buziáson, 1887. március hó 21-én. Kovács Antal, egyt. titkár.

„Szabók Lapja” Ily cím alatt a szabó ipar terén hazánkban egy-egy régiótól régóta szükséges csinos kiállítású lap jelent meg a fővárosban. Az első,

Méseni nuvin.

Nása város imá u dené na 21-a Márta pá idin milin gustén. To ij králszejia savétnié i varmegijnia vieispán mlad. g. Sigm. Ormos ud Timišvár bési tuka, kojtu zaidno ij pregladal u rednicite na náste városússi kasti taj i ukulinkutu stolsku birosvtu.

Listotu nástu dēj sas dēj po se razsirva i se zadustujeva za vrédinu, detu se vidi i ud slednja dupis, i mu se ij prátil tézi dené, á neja pák ráduoinu ji prednásemi nájosobitu zarad u upázvanjitu na unézi, kujetu mu máknuvat nástu trudnu, éar za čelěskutu dubro storinu pudzamenji. Duprátinutu pismu taj glási: „Castitu Urédnicstvú! Usročvam se, čtu da Vu prednosa, čí Vása dumurodnija élan ud 5-a broj na „Vingánskata Nárudna Nuvála”, u detu ij spumenátu i prepuračenu i 2-ut izdávánji ud mujáta kniga „Ud Magijjite”, sam gu dubával i Vu zafálvam. Vástu prepuračenu pufálenji bás mi ij dunélu i házna, čí sam dubával več mlogu takvizi kupnici, kujetu éar sám u glasa u prepuračénjitu na Vásta razpuznáta „Vingánska Nárudna Nuvála” ukázvac se, sa si duhodili mujáta rabota Zato zafálvam Vu još idnaš zarad tuj Vástu dubro i za dváta česve. Sas dumurodnu pušténji sam ustánal u Péč, u dené na 10-a Márta, 1887. Andor Sirisaka, n. r. naucnie.

Ud nása králszejia dor. Tějnutu Veličánstvú, kralicata Elizabeta ij bilá du 27-a Mártu u glávniya váruš u Bpešta, — á pud tuj vréme ij blá sámú idnaš u Béc. — Ud 28-a Márta nasám ij tějnutu Veličánstvú sigá u kapilutu Herkulesfürdö, to ij Mehádija, i taj se ubázde, čí za dalju za se báve tám. Kunáka ij pugudén za idin čel mčese. — Nása biskupszejia ceremonier, mlogučástn. g. Emil Folly ud Timišvár za kázva misite tám u kapélata za unuj vréme, durdi se báve tějnutu Veličánstvú u Herkulesfürdö. — Negvutu Veličánstvú, nása premilnija králj Franc-Jozef pák se ij mánal na 26-a ud Bpešta i utišal právu na Béc.

Slednutu „ukázvanji” i „upumenuvanji” mu se ij duprátulu i to: „Duznál sam, čí idnéje ud ukulinsčite nuváli sa mi razglasili ud unázi raboti, detu ás naměstu rakapis sam ja štampisal pud naimenjitu „Debrece” zarad da znájat dutičnite pisárni drugare da se upátat, gá bádi da se uredi knigata na nása krunsejia naslédnicé, det se právi pud titulata: „Osztrák-Magyar Monarchia irásban és képpen”, i to biz da sam dál ás nekumu slubuzénji za to, makár da ij to zaprénu. Zato upumenuvam sékugu, kojtu pá za směji da mi prepíši něstu biz muje znájénji, unuguzi homa za gu parisam pu zákona, taj i sékugu, koj za máj tiparisva néku mojlán. Séku puštén urednicé toj se pázi ud takvázi videlna krázbá, i dosta zlé, čí máj směji nekuj proti zákona taj bizubrázin da ij, detu več ij nájuválanutu. Bpešta, na 11-a Márta, 1887. Jókai Mór n. r.”

Dali za ima boj, ali né? Tázi pitánka razhodila pobarzi pu sveta, negu li se mili. Sékuj bi stél da ji znáji, i pá nikuj ni ji znáji. U obštu za čelu taj se misli, čí nema nigjde nikakaj uzrok za boj. I udkačetu se trudi séku daržavisti da si uredi sigá rajáta za séku vréme, ud tugázi sa sastánali i tézi rászėjani hurti pu detu tréba da pita sékuj za buja.

Ud Varjaš slednutu mu ji duznávát, čí za sv. Juzef bás sa imáli né sámú gulém, negu éar rádustin dēj, otu za tuj vréme nji ij prátil tějna daržavin udprátnié čekánija telegramm, pu detu nji ij nazájil kačetu negvite udbrnici, čí zelénija pac ud Perjámuš du Várjaš se ij udáčil ud gore za čelu, i kolkú skoru za nji práti slubuzénjitu da započnat rabotata. Na tozi dēj máj satu sélu si ij naprávilu idin rádustin dēj práznicé, — znájec čí sas tuj nji ij utorin pate na rédum.

Ministeriálsčei udredénjita. Ud Bpešta slednutu mu pišat: Ministeriuma prez fináncijata ij udredil, čí predpisvete, taj i drugjete prednásenjita na „oganjgásnite družstvi” sa uslubudéni ud štampilá, čí otu sa dubrostorini družstvi za čelěstvtvu. Sámú u parisani stvári né. Tugázi mora i tija da gudašt štampil na dutičnite písmá. — I pá gornija ministerium ij udredil, čí računete ud patikárete aliti cerovnicite prez izdádnite červe i tija sa uslubudéni ud sékakaj štampil, otu patikárete ni se brojat među targovcete, i ni se daržat kačá zanajátnici, negu sa za čelěsku dubrostoreniju. — A ministeriuma prez targuvinata, toj pák to ij udredil pu naznajévanjitu na timišvárskata targovna i zanajátna kamára, čí pazáre gulémija u Rekaš, detu ij pádel za u dené na 20-a Február, fi dčidí né mogal da se darži tugázi, rekášenete sa slobudni da si daržat tozi pázár u dené na 3-a April, 1887.

Kuje váruš pu sveta imat nájmlogje kuné? Statistíkata za kunéte ni je još rédum u Europa uredná, á pá i pák se duznáva, čí u váruša London ima prez 200,000 kuné, ud detu sa prez 10,000 sámú u omnibusetu uprégani. Váruša Paris ima 64,247 kuné. Berlin 32,527; Béc 11,611; Hamburg 7,600; Kopenhaga 6,302; München 5,885; Drezda 5,644; Boroslo 4,581; Königsberg 4,477; Hannover 4,158; Stokholm 3,509; Májna 3,000; Stuttgart 2591 i Laibach 2483 kone.

Madžárskata daržavina ima za 1887-a gudina 39 hiljadi 552 regrute i 3955 rezerviste da dadé, sassém 43 hiljadi, 507 munci katáni. Tuj ubázdec, spumenuvami, čí assentácijata u nása váruš taj i u nástu ukulisti se ij svaršila več, i kačetu se ubázde, pá né se stígnal iskanija broj. — Ud tuka sa ustánali tozi páč sámú desetima munci, to ij čitirma za u obštata raja ali linijata, á šestima za u honvédete.

Sékakfél nuvin.

Négvutu Veličánstvú, krále nása, udkačetu bé u Budapešta, udugázi se pó i po se rašneši u grada Buda okulu králszejia kunák, za drágus i rádus na sat madžárszejia nárud. — Negvutu Veličánstvú v fundé se bável tuka među negva milnija nárud, dával ubičájna audiencia na dutičnutu vréme. Udnéine tolkus se béha naválili, da né mogali sinca da uluvat na réd. — Tějnutu Veličánstvú hodila i pu váruša pu doli i na hintov, noseč briga i za sirumasite. Krunsejia naslédnicé Rudolf toj pák daržal idno duguvárenji sas parvite pisárnici u stvára na negvata literaturska rabota „Az osztrák-magyar monarchia irásban és képpen.” — Dené na „petnájstata Márta” kačetu sékupac, taj i tázi gudina se ij praznikoval sas vrédna sláva né sámú u glávniya váruš, negu i na po gulémite mestá u satu Madžárku. — U váruša Béc ima sassém 60.000 nárudni pudignici. Za vidimi na vremeto, čí kolkú za se napišat u Bpešta, tugázi pu násta ukulina i sétné i u nása váruš. — Daržávnutu zanajátnu družstvu* vaz detu se daržat sate družstvi ud nása dom zaluváni, sa daržáli u dené na 25-a Márta idno daržávnú sabránji u Bpešta, za di mlogje družstvi sa se javili, sámú

lapunkhoz beklü... jából olvastuk... a szabó szakiskol... ipar emelőt... jelenik meg a... lévén egyttal... házánk, de külön... ajánlanók, megem... 1 ft. 40 kr., mely... körüt, 13. sz. a. küldető,

Magyarors... 39 ezer 552 ujoncot... kell kiállítani. — Erről... mint járásunkban... fedezte meg a kívánt... be, kik közül négyen... tattak be.

Esküvés Dr... tetett meg Veress...

A „Z... Benitzkyn... Magyar Házias... gényt. Ara csak 1 frt... — Az „Ország-V... hétére a legnagyobb... szűkséget kelt és sz... irói munkás gárde e szorg... nemzeti irodalmi vállalatok... kizárólag hazai írók műveit... olvasóközönségét. Másik k... rajzokat is közöl, tehát m... Közleményei válogatottak... 10. télvére 5 és negyedve... mert meggyvünk gyűjtem...

Lidé... nemzedék egyik... közelebb szétkül... csak 1 frt.

„Uj Ne... szépirodalmi és tár... vatottsággal, nemes... lódási és irodalmi visz... eredeti beosztása, rendkívül... olvasót mindvégig lebilincsel... Gyula. Az első egy „Előhan... az utóbbi költeményvel jár... teszi Gyula tehetséges fiatal... Lenke regényeiről igen sz... különböző rovatokat. „A köz... fog kelteni. „A lelkes fiatal... álló szaritikus közlemény... dalmi élet rajzát fogják nyu... művelődés-ben népszerű... híreket, érdekes apróságok... (Budapest, dob-utca... évre 1 frt. 50 kr. M... t. olvasóink figyelm...

Költé... Kassán. A né... szebbnél szebb... kedélyről tesz ta...

Obštu zeri

U Arád se prudáv... Uvéza 5.60. Kukuruza... 9.80. Ražta 7.50. Uvéza... beléžvanji na „börza... Bpešta, se dáva 9 fr... Zítutu, čistu 8.60. U... vár se dáva za... Kukuruza 5.70. U... 7.— Ražta, čis... Perjámuš se... 5 ft 40 kr.

Velli

Za „Vingánskata... Kojtu u pamečt... sas budžega se znáji. Právicata ij za... nuva tá; glá bu... Právicata... toj nikade ni št... Nisreča... lažáta. Tá pá... vicata, čí ima... sé pó se uviret. Lažlívija, lie... homa sékuj gu lágudi, s... sledečite za se já izbiki... Kadegod ima ma... urligánete; — á galabi... Takázi pulgar dun... vérvá ni idnéje lazi. Kojtu jáku se fáli... páte, da náruđa milavr... livija negu gu fáli, još... Razubrazénji... stánva zámánj...

lapunkhoz beküldött szám szakértelemmel van összeállítva. S miként a lap program-jától olvastuk, a szerkesztő célul tűzte ki magának, nemcsak a szabóipar fejlesztését, a szabó szakiskola s nyugdíjalap létesítését, hanem még sok más, a magyar nemzeti ipar emelését célzó dolog tárgyalását is. A „Szabók Lapja” minden hó 1. és 15-én jelenik meg s azt óhajtja, hogy jó barátja és utmutatója legyen hazánk szabadiparosainak, lévén egyuttal hivatalos közlönye is a „Bpesti szabó-ipartestületnek”. — Midőn azt hazánk, de különösen vidékünk s városunk előre törekvő s a b. o. iparosaink pártfogásába ajánlanók, megemlítjük, hogy előfizetési ára egész évre 6. félévre 3 s negyedévre csak 1 frt. 40 kr., mely összeg Imre Ferenc szerkesztő-kiadóhoz Bpest VIII. k. József-körút. 13. sz. a. küldendő, a honnét kívánatra mutatványszámok készséggel küldetnek.

— Magyarország az 1887-ik évi ujoncozás alkalmával 39 ezer 552 ujoncot és 3955 póttartalékost összesen 43 ezer 507 katonát kell kiállítani. — Erről szólva, megemlítjük, hogy városunkban valamint járásunkban is az ujoncozás véget ért, s mint mondják, nem fedezte meg a kívánt jutalékot. — Városunkból összesen tizen váltak be, kik közül négyen a rendes hadsereg s hatan a honvédséghez soroltattak be.

— Esküvés Dr. Bechnitz Soma járási orvos f. é. március hó 30-án esketett meg Veress Rozika kisasszonnyal. Tartós boldogság kísérje frigykötésüket!

Magyar nemzeti irodalom.

— A „Zzebkendő és Legyező” című egykötetes regény Benitzkyné Bajza Lenkétől már megjelent. E kitűnő regény a „Magyar Háziaszonyok könyvtárának” képezi egyik legkeresettebb regényét. Ara csak 1 frt.

— Az „Ország-Virág” című szépirodalmi lap, miként meggyőződünk, hétről hétre a legnyomatékosabban bizonyítja nemcsak életrevalóságát, hanem azt is, hogy szükségét kelt és szükségét pótol. Mert amióta Benedek Elek a fiatal írói munkás gárde s szorgalmas tagja vette tulajdonába, azóta a lap egyike a legelső nemzeti irodalmi vállalatokká emelkedett. Legnagyobb érdeme az, hogy közleményeiben kizárólag hazai írók műveit adja, és nem külföldi termékek olesó fordításával untatja olvasóközönségét. Másik kiváló érdeme az „Ország-Világ”-nak az, hogy még eredeti rajzokat is közöl, tehát még a hazai festőművészetnek is támogatója és terjesztője is. Közleményei válogatottak, eredetiek és feltevések. A lap ára egész évre csak 10. félévre 5 és negyedévre 2 frt 50 kr. Ajánljuk azt t. olvasóinknak különösen azért, mert megvagyunk győződve, hogy pártolásra méltó.

— „Lidérc tüzek” címen Szomoró Károly a fiatal költői nemzedék egyik tehetségesebb tagja már összegyűjtötte verseit s legközelebb szétküldi azokat. Az izlással és esinosen kiállított kötet ára csak 1 frt.

— „Uj Nemzedék.” Ez a címe egy mindenfelé nagy érdeklődést keltő új szépirodalmi és társadalmi hetilapnak, mely március 20-án indult meg s komoly szakavatottsággal, nemes formában, ritka őszinteséggel szól társadalmi bajainkról, közművelődési és irodalmi viszonyainkról. Lapunkhoz beküldött s előtünk fekvő első számnak eredeti beosztása, rendkívül gazdag, változatos tartalma és közvetlen élvessége az olvasót mindvégig lebilincselik. A lap szerkesztői Palágyi Menyhért és Varsányi Gyula. Az első egy „Előhang”-ban az önálló nemzeti művelődés jelentőségét fejtegeti, az utóbbi költeménnyel járult a laphoz. Regényt és elbeszélést Kisteleki Ede és Vértesi Gyula tehetséges fiatal írók nyújtanak. Az „Irodalmi élet”-ben Beniczkyé Bajza Lenke regényeiről igen szellemes kritikát olvasunk! Éles epigrammok tarkítják a lap különböző rovatait. „A közélet”-ben a képviselőházi szónoklatról van cikk. Feltűnést fog kelteni „A lelkes fiatalság”-ról írt és a március 15-ki ünnepélyekkel kapcsolatban álló szaritikus közlemény. „A fővárosból” és „A vidék” című rovatok a magyar társadalmi élet rajzát fogják nyújtani és az utóbbira a lap kiváló gondot fordít. A „Köz-művelődés”-ben népszerű tudományos cikkeket olvasunk a földrengésekről, tanügyi híreket, érdekes apróságokat sat. Az „Uj Nemzedék” Székely Aladár kiadásában (Budapest, dob-utca 14) jelenik meg, előfizetési ára egész évre 6. félévre 3, negyed évre 1 frt. 50 kr. Kívánatra a kiadó készséggel küld mutatványszámot. Melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

— „Költemények” címen Sárosi Árpád egy füzetet adott ki Kassán. A négy ívre terdő, esinosen kiállított füzetben mintegy harminc szebbnél szebb költeményt találunk s közte nem egyet, mely legmelegebb kedélyről tesz tanúságot. Ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

Obštu zemedelstvu i targuvinsku.

Kaće ij cenata na ranata?

U Arád se prudáva: Zitutu, čistu 8.80. Ražta 6.— Ičimika 6.— Uvéza 5.60. Kukuruza 5.80. — U Budapešta se dáva za: Zitu čistu 9.80. Ražta 7.50. Uvéza 6.50. Kukuruza 6.00. — Nájnovutu službenu belžvanji na „börza”-ta ij slednu: Za zitu čistu da se udpráti na Bpešta, se dáva 9 frta, du 9 frta i 90 kr. — U Nov-Arád se prudáv: Zitutu, čistu 8.60. Ičimika 6.— Uvéza 5.60. Kukuruza 5.80. — U Timišvár se dáva za: Zitu čistu 8.60. Ražta 7.— Ičimika 7.— Uvéza 5.50. Kukuruza 5.70. — U Vinga se plášte: Zitutu, čistu 8.— Zitu ražnu 7.— Ražta, čista 6.— Ičimika 5.— Uvéza 5.— Kukuruza 5.50. U Perjámuš se plášte: Zitutu 7.70. — Ražta 5.20. — Kukuruza sas 5 ft 40 kr.

Različinu.

Velikdešnu prumislvanji.

— Za „Vingánskata Nárudna Nuvála” pisanu ud **II. Karaběnov.** —

Kojtu u pamečta ij bugát, toj sėkumu ij pužnat. Prostija sámu sas budžega se znáji.

Právicata ij za náj svėta udredėna. I pá: zašto sámu se ime-nuva tá; glá bugátstvutu, kaće se puštava to — dnes?

Právicata se práva stánva. A čelėc makár mlogu nosce da ima, toj nikade ni šte da ja predubáve.

Nisrečata ij po jáka ud srečata na sveta. Taj ij to i sas lažata. Tá pák ij po jáka ud nabeđevanjitu i još po i pojáka ud právicata, či ima hora, kujetu nákaće se pázat ud právicata, á sled lažata sé pó se uviret.

Lažlivija, licumircina i hámešnija čelėc sámu mátku da se pudigni. homa sėkuj gu lágudi, ni gladeč či ud idin sánic u drugji ufište á negu sledečite za se já izbikat.

Kadėgod ima marša, tám se navalėvat gárvanete, i se prebiret urligánete; — á galabicata nikade.

Takázi pulgar dumovin, kojtu právicata ja darži, toj nikade ni šte vėrna ni idnėje laži.

Kojtu jáku se fáli, toj zámánj i srám si právi. Zato se vidi častu-páte, da náruda milavrednija i pravėdnija čelėc zámánj gu mrázi; a laž-livija negu gu fáli, još i si gu zapázi.

Razubrazėnija čelėc káre dubrojtj i sé právicata ja glada, zato stánva zámánj dzádin; — mrašnija, toj rėđum se uvire i se mėse i se

nástu vingánsku zanájatnu družstvu nákaće ustáni alu nadžac. — Fr. Róthy ij izznajidil idin fėl solj, nazvána „antifiloxera-só” sas detu káj či mora da se izgubi filloxerata ud rėđum. Tám, di sa ja probėli, se fálat du sega dubrė. — Nájnovutu, detu ij razhodilu ud Bal-garijata, ij unázi muskovska prėtka, detu tamánj katu ij štėla da razbjij u váruša Silistrija da se pudigni náruda bálgarsčija na revulucija, upazlivutu uko na pravėdnusta gji utkri, i taj sa gji uluváli, i homa puškarisali. Osemtima sa gji puškarisali okulu Rusčuk, i to majurete Uzurov i Panov, kapitánina Selenogorov, ufcirete Kresteniakov Kosco-krasky, Reneev i Trembesky i pulgarete Kargjev i Cvetkov. Drugárete Krestov, Mirkov Stojaneskov i Kálev sa gji zarobili za 25 gudini rubija.

Svetovin preglád.

Nė sámu či vremeto se jásnj sled mlogu trájecata zima, negu i staua zámánj i u sėku vrėme. — Drugu kakotu zabáve sigá sate náste dumov-nici tuka u Madžársku, ij „sastávenjitu na nárudnutu pudiganji.” A to pá zato, otu káj či barži varvi idno sled drugu, makár da se ij zaus-nuvila sata rabota več ud gudina denė nasám. Slėdnite raboti za var-vat po barži. Iz tozi uzrok etu i neja smi nastujáli kačetu du séga, taj i sigá da upátimi náste č. Catnici taj kačetu trėba, i to lėli na dutič-nutu mėstu, da znáji sėkuj ud náste č. Catnici nė sámu negvata dlaž-nus, negu zaidne i satu „sastávenji” za tugázi, gá trėba da bádi. — Kumšijete náste tám pu Austríjata, tija sas nėkolku denė sa mu izprevárilj u tázi stvár, káreč si tėjnata rabota po na sporeč. — A kako se dutičvat vánkašnite raboti, taj se piši ud Paris u stvára na bálgar-skata pitánka, či sigá da no se udlači idnás. I to taj se misli, či sas dubar kráj. Udpráticitenji sa ubikulili več sveta, pá prėčat več kadė utėj, i gá bádi da se varnat u Sofija, tugázi za si prednosat rezultáta aliti ploda ud trudenjtunji. Kako, i kaće za nji se izvarši rabotatanji, ni se znáji još du dnė, áma taj se misli u obštu, či trėba da se razčuji kolku skoru, detu da no se izkáre sas dubar kráj. Za ji vidimi. — Ud srabskata zemė ij razhodil slėdnija zabrigosan glás, i to: káj či tám u Bėlgrád sa udárilj prez idnėje bizdušni, kuje sa se bli nadumali da pretisnat krále Milana, á zašto, to ni se znáji za čėlu. — U nėmskata zemė sa imáli rabota sas tėjnite daržavni ud birenjita. Udbráli sa gji pu tėjnata obšta ole. A to pá sigá čec za ji udlačili za čėlu, či ud bir-nicitenji ni sa za tri negu za sédem gudini udbráni. — Muskovskata ti-parija i tá ni stuji na mėstu. Nuválata „Journal de St. Petersburg” to piši, či durkat za badat sigášnite bálgarsčij regente ali vladálci na rudata, dvám za mozi da se izkáre na skoru nėku kráj. Tija bi štėli da mozat da uluvat tėjnite hora Cankoff, Grekoff i Stoiloff na naprėč, findėi u tėj nji ij sata tėjnata nadėžde, ni gladat i ni máret za čár nárudnata ole ud sirtata Bálgare. Pá tuj áku bi mogali Muskovčete i pred gulėmite možnusti da ji tiknat, tugázi bi nji harėvalu — ni máreč či putulėvat čel nárud. Áma to, či nė idin, dváma, trima, negu mložstvutu udlačeva tuka. — Anglejčete tija sa još na mėstu. Ni se mėšet još ni u tázi, niti u unázi rabota, negu čėkat krája. — Istu taj i drugjete kumšijini. — Daržavnata starna ud Bálgarijata, detu sé se nadėva još u prav-ėdnutu nadėvanji, se kripi dčnj sas dčnj, čár junáčėci, i taj mislat, či i tozi kráj za gu stignat sas pomuš Božji. Neka taj da bádi! — Ud Muskovsku u slednutu se piši: Naprėč dvė nėdeli bėši gudijnija dčnj, kačetu sa sturisali baštáta na sigášnija čár ud Muskovsku, zarađ kogu bás daržaha muskovčete u sate tėjnite čarkvi pu idin rekviem, di i čare Aleksánder III-a taj i caricatanji tamánj sa bli izlėžali ud idnájta čarkva da se napátat u drugájta i tám da utidat nu rekviema. Tozi čes sa gu zahaznuvali muskovčete nihiliste, i sa farlilj pá idná bomba pud čárskata sanja, detu nákaće nė se ij puknala, otu ondzi, kojtu ja ij farlil iz mložstvutu, ij utarvál i puhorata, pá nė imál putėre da drapni paliča da se zapáli bombata. Duticnija homa sa gu uluváli, i kačetu ij ubáđil več, pá tija sa bli desetima udprátini za tozi dčnj, da sturisat i tozi čár pu gornija nácin ud tozi svėt. Sigá i desetimata si čėkat zaslužinutu — á čare muskovčija si utarvá zuvotamu. — Drugu pák, detu ij za belė-zanji vrėdnu ud pu sveta, ij 90-a rođin dčnj na nėmsčija čár Vilmuš. Toj ij pudbrál u denė na 22-a Márta negvata 91-a gudina, sas detu ni idin čár nė se fálij još. Gulėm dčnj bėši tozi za nėmcete, á još pogulėm za tėja čársčija dor, či máj na 90 različini gustėne čársči sa se sabráli bli u Berlin za gornija dčnj. Náša krunščija naslėdnic Rudoľf toj sas tri dni ij utišal po naprėč u Berlin, i kačetu se piši, pá nė sámu toj, negu i sate drugjete visokusti i veličánstvi bás sas gulėmu puštėnji sa gji prejáli u puštuváli. — Krále Karol taj i kralicata Elizabeta ud Vlačsku bás za zv. Juzef sa menáli prez Timišvár, Bpešta i Bėč právu na Berlin, da bádat i tija za spumenátija dčnj u nėmsčija glávin váruš Berlin, ud detu pá za ima zadosta da se hurtuva.

ubárkva, durđi ni se izvre na nėku vár — nimáreč či stiga i pu smitite. Hiljáda da te mrázat na dčnj, ništu ni šta ti napravat; negu: idin áku te ukáj, tugázi za tėbe več ij váj!

Kripusta za dubrájta, pravėdnata i vrėdnata stvár ij sašte i bizcenija kámak na horata; u kogu pák se uluvi nikripusta, álit razđáta na zvota, tá mu sasipva snagáta i mu izgonva i dušata.

Na pálna namėstina tarpėza léku mozi da se najėdė sėku kuka-vica, — detu gá ij sita, rászipi pu nėku truha i za gládnata mravja, áli napusni já nėku drobenj i za nėmata sirmaština. To ni je ništu gulėmu. Áma unėzi sa bás glavi gulėmi, i sėkupac puštėnji vrėdini, kujetu čár pravėdnu rábutat, da ima sas kako dnapálnat tarpėzata gá ja namėštat — i si puložat duhovnata hrana za náruda.

Ud nájstarijte nárudi.

(Pėtutu sledėnji i krája.)

Katu se ij nasitila Semiramis ud vladánjitu, ij zafálela za sinaji Ninijasa, kojtu, durkat ij vládala tá, ij jál i pil i zuvél biz briga. Tuj ji ij znájal sėkuj, katu predá Semiramis vladínjitu na Ninijasa, — ud tugázi pák nė máj čul nikuj ništu za Semiramus. Pá findėi nė znájali za neja ništu, počnaha idnėje da gatat za neja; drugje štėli da znájat, či sa ja vidėli u prilika ná idná galabica, pá izfráknala delėku sas drugjete ga-labici. — Pá váljda ud neja se tágljat milinite galabici, detu lėli nė idnás udnėli u buja pismu ud Paris i pá nadžac, nimáreč za letėnjitu na gloncete ud puščite i tapovete. Sled Semiramisa nė imáli bás prav-ėdin vladálac ud Babylon. Či naslednicite ud Ninijasa tija taj sa pra-vili, kačetu predhodnikanji samičec. Bėč nėmu mu ij bilo briga, da za-

buli zarad dnuvusta na naslednicenji. Kacetu vladarenji, taj i tija sa zuveli dubre, a naruda, di sam sa mogali, sa gu dujili i najsene maj udrali. taj, da katu sa se sapicisali horata, be kasnu, pa taj stanalu ni idinstvutu. Sekuj ij stel nestu, a nikuj ne bil harin za to. Puglavarete i tejnite namestnici sa mislili, ci otu sa ugudini u sluzba, tija da zapuvedvat, a ne ci da si karet sluzbatanji. Najsetne maj sekuj se ij pudignal za nadvladni i krallj, a malkuje sa bli ustanali da gji slusat. Tuj ij trajalu idno vreme. Cec okulu gudinata osem stotini i osemise napree Isukrastvutu purudjenjenji ne mogal vise da se iztarpj idin mlad, pametin i naučen momak s ime Belezys, kojtu ij zamolil vladarnija namestnic Arbaces ud Medijanskutu, da se pudignat proti krále Sardamapal, kojtu u varšua Nenive jaku pružderlivu i bizubraznu ij zuvel. Arbaces se ij macil dvé gudini dené da predubave Sardanapala, findoi grada Ninive be jak. Naidnas taj jaku ij letela cisata, da tejata Tigris ij preléla, pa dzidvete ud grada sa se nagyiznali i razušili. Tozi ces gu ij zahaznuvil Arbaces homa, i katu se ij usetil Sardanapal u sreé niscacata za uluván, toj samice ij dal oganj i taj ij izgurel toj i satu negvutu imánji za idin ces. A Arbaces i Belezys si stignali umérata. Darzavinata ij prupadnala na tri munarchiji, kacetu Babylonijata, Medijata i Assyrijata. A sled to pák stana Babylonijata idná assyrijátsku provincija. J kacetu se maj

pisalu pu starije knjigi, pa babylonete sa bili idin za rémek storini hitri hora. Ama to, ci i téj ránu gji ij navalila lesnája, i malku sa bili kuje sa se trudili da si zahuznuvat moznusta, bolja sa sedeli na hurta da gji napiée slancitu, negu li da se brigosvat da zatemelat neku vrédin témel. Tija sa umili da právat skapa ponas, mirusni zajtine, hubavi ublekla rémekni picéte, skapuceni urézvanjita u darvo i kokal, cicé i sekakfél pusudji, pa sa znájali dubre i dubromiruznu da varat. Ama ne nji se ij bás slélu za to. — Pokasnu ne sámú ci sa stánali uholini negu i bizubrazini, taj jaku, da i svétutu písmu belézaši babylonete za níknika na nirabutlivusta i marzelé. Pa tézi pufalini babilone sa stánali níjstne takvízi, da ne sámú ci sa počnali u téjnata bizubraznu i bizboznus da zamolat slancitu, néseca i dzvezdite, negu i sa počnali da se uvérvat na séncatánji, pa taj leku puleké sa prupádnali, durkat ne gji nagonali idná raja katáni udkadé Kaldejata. Assyrijánete sa se pu udarzáli bli idno vreme, ama ne za dalju. I tija stánali takvízi. Idnéje ud téj po na malku drugje po na mlogu, ci lésnija zuvot i téj nji ij hárséval, detu sékugu sámú gu uholva. Varšua Ninive pud to ij stánal se po témel, ama nájtémel céu u vremenó na krále Nábukodonozara. — Tuj béši dáktém prednásenjitu ud nájtarije náruđi, detu kacetu se pisa pu svétovnata dugázdina léli se zváha Babylone i Assyrijáne.

7890. sz. tkv. 1886.

Árverési hirdetmény.

Klein Sándor aradi lakos végrehajtónak Stanesu Gyorgye knézi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 36 frt tökékövetelés és ennek 1880. évi augusztus hó 30-ik napjától járó 6%-os kamatai, 9 frt 62 kr. perbeli, 3 frt 60 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 10 frt és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. évi LX. t.-cz. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a temesvári kir. törvényszék a vingai kir. bíróság területén lévő Knéz községben fekvő a knézi 215 sz. tkjkyben A 11-2 alatt felvett 255 hr. sz. 232 sz. beltelkes ház és 827 hr. sz. pótkertre 217 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltek. Az árverés megtartására határidőül 1887. évi április hó 5-ik napjának délelőtti 9 órája Knéz község házában tüzetik ki.

Árverezni szándékoznak az ingatlan beesárnak 10%-át vagyis 21 frt 70 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a második ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt az 1881. évi december hó 6-án 39.415 l. M. sz. a. kelt rendeletben előrt módon a vingai kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni. Az ezen árverési hirdetmény kibonátásával egy idejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságánál 3-ik ajtó és Knéz község előjáróságánál tekinthetők meg.

Kelt V i n g á n, 1887. évi január hó 9-ik napján.

A vingai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Veress Antal,
kir. aljárásbíró.

Vinga r. t. város „községi faiskola“-jából
különféle

válogatott faju gyümölcsfa-csemeték

nagyban és kicsinyben kaphatok.

Van szerencsém egyuttal megjegyezni, hogy az illető famennyiség a helybeli t. község kényelmére szerdán és szombaton egész napon át, a t. vidéki vevőknek pedig esütörtökön szolgáltatik ki.

A gyümölcsfa-csemeték ára darabonként 20, s egyebek 40 kr., a gyökeres szőlő 3, 5 és 10 kr., a ribizke, büszke és málna 3 kr.

Vinga r. t. város községi faiskola kezelősége.

Iz „obštinskata škulska gradina“ na váruša Vinga
se dubávet

sékakfél šlaméni oškaféli fidáne

na izbor, i to na manaku i na gulému.

Zaidno i to se beléza, ci tukašnata é. obštija dubáve dutičnite fidáne sámú seku sreda i séku sabuta prez edl denj, a stránete tija pák sámú éitvartak.

Darába na oškafélnite darvá kuštava 20 kr., drugjete 40 kr., parpuréte se dávat pu fájtatanji za 3, 5 i 10 kr., — a ribizile, agráza i kapiníte séku daráb pá pu 3 kr.

Vládničtvutu na obštinskata škulska gradina.

EQUITABLE

az Egyesült-Államok életbiztosító-társasága
New-York-ban.

Alapítottat 1859-ben.

Biztosítási állomány 1886. december 31-én 1,747,000,000 márka.

Az új felvételek kitétek:

1884-ben 360,000,000 — 1885-ben 408,000,000 — 1886-ban 474,000,000 márka.

Az ősszalap emelkedett 1886. január hó 1-től 1887. január 1-jéig 272,000,000 márkáról 321,000,000 márkára.

A tiszta nyeresémtöbblet 1887. január hó 1-én 680,000,000 márkát tesz ki és a mult évhez viszonyítva 130,000,000 márkával emelkedett.

Tőkebefektetések Európában 16,000,000 márkán felül. — A kötvények 3 év mulva kifogásolhatlanok. — Minden kötvény visszavásárlási és leszállítási joga 3 év mulva. — A 100,000 dollárból álló részvéntőke alapszabályszerűleg csak is 7% kamatoztatik, az azon felüli sok millióra rugó nyereség kizárólag a biztosítottak javára esik.

Aligazgatóság Magyarország részére:
Budapest, Andrassy-út 12. sz.

EQUITABLE

Usigurévntu družstvu za žuvota ud Uidnite darzaviste u New-York.

Zatemelenu u 1859-a gudina.

Stana na usigurévvanjitu sas kraj Decembra 1886 be 1,147,000,000 márka. Novite ptrejmenjita sa stánali:

u 1884-a gudina: 360,000,000 — u 1885-a 408,000,000 — u 1886-a: 470,000,000 márka.

Temelé se ij uspuril ud 1-na Január 1886 du 1-a Január 1888 ud 272,000,000 márka na 321,000,000 márka.

Čistija dobié za 1-na Január 1887 ij izlézal na 680,000,000 márka, detu spureden sas ondzigudišnja dobié ij sas 130,000,000 márka po mlogu.

Glávni nose u Eropa ima više ud 16,000,000 márka. Svazvanjita sled 3 gudini sa zatemeléni. Séku svazvanji mozi sled 3 gudini da se umene prudade ali varni. Déljata glávna summa ud 100,000 dolláre se dáva pu predpisa sámú za 7%, a dubičta ud pukázanite milione, tá spáde sámú na usigurévnicite.

Vládničtvutu za Madžarskata zeme ij:
u Budapešta, Andrassy-utc. 12-a broj.

Helyi és vidéki előbbieknak hához hordva, utóbiakank postán küldve, egészen évre csak 3 frt. 30 kr., mely összeg egyszerre előre beküldendő. Egyes száma ára 15 kr., vidékre 20 kr. Megjelenik minden hó 1-én és 16-ik napján.

A hirdetések a legutóbbban számlátlanok. Nyitótér sorja 15 kr.

Predplátsena azna:

Za tuká-uite i piástnici ij 3 frta 30 kr. na i napree dubávet listé sémite pu idin broj kustava.

Nuválata izlé 16-a u 8-ku mesec.

Razglasévvanjita nájlésnu se cenat edičtu za utörinuta méstu kustava 15 kr.

8 broj.

Vinga, a

Alkotmányos országok

erejü, mint vannak hiv a nemzet nem foglal jelentőség mást ne tudva

vannak, csak denike részletekben is körül csénkre, ugyszólván csakis ugynevezett közösügves á függetlenné akarja tudni M e két pári között van még „mérsekelte ellenzék“, de ez mennyiben legtöbb esetben leginkább személyi kérdések

Beavatott egyének há tások f. é. mandátum mak, vagy mint ekkor véghez vitt öteves tarta nagyobbmérv gondoskodott, mert a kinek a megválas nyujtatik be, azt a verifikál nem szenved kétséget, hogy letes s így könnyen megtő szabályrendeletek dacára is hogy a kevésbé művelt, g vezessék, — de nekünk meg okulva a szomorú multakor rete, s hazánk valódi érde azon férfiakra, kik az ország

A nem elvü párt hajtót a pedig ama érvényesithet gedésünkre s belül e tárgyat teljesen kim

A pártok még csak mo tanácsunk oda terjed, hogy mindaddig vesztég, míg azor öket a teendők felől föl ner

Az áprilhavi

Városunk f. é. ápril hó havi közgyűlést Cserny mely alkalom

1. Tem átalakítása t 2. Mag által háboru vétetett.)

3. Schá tenyészbika elad

4. U. annak t. j. a vet folyóvá tétele iránt. (Kiutal

5. U. a. t. j. marha össze

6. U. a. t. j. a rom. kat

7. U. a. t. j. a cselé (Beszereztetni határozatott.)

8. U. az bemutatja a feletti jegyzőkönyvet. (Tudor

9. U. az bemutatja a v bérbeadása fel

10. U. adása feletti

11. U. beadása felet

12. U. jkvel bemutat